

Call for Book Chapters

Deadline for submissions the 1st of May 2014

Sexual Harassment – Lived Histories

The purpose of this phenomenological study is to uncover the meaning of the sexual harassment experience for women and men in Romania and the world over. We aim to enhance the visibility of sexual harassment experiences and of their reflection in terms of causes, effects, and ways of reacting, need for family and community support, and also institutionally, in terms of public policy proposals.

We are defining sexual harassment as unwanted sexual advances, asking for sexual favors or other physical or verbal behavior which are sexual in nature, performed in situations where there are preexisting power relations between the victim and the aggressor, putting the first one in a vulnerable position at the workplace, on the streets or in any other environment. Therefore, sexual harassment involves in our view any form of behavior with sexual connotations which has a negative effect on a person (the victim). The negative effects could be physical (headaches, tiredness, weight fluctuations, etc), psychological (depressions, anxiety, anger, fear, shameness, confusion, isolation, self blaming, etc) or would reflect on the victim's career (absence of fulfillment, low performance at the workplace, demotivation, absenteeism, low self esteem, loss of career opportunities and so on).

Therefore, we aim to contribute on the raising awareness process regarding this issue by openly bringing into light lived histories of this phenomenon still considered tabu in Romanian society.

Objectives:

- increasing the public visibility of sexual harassment by publishing at least 15 lived histories;
- enhancing the capability of correctly identifying sexual harassment cases and also contributing to a self-reflexive process in the midst of our readers by underlining the complexity and subtlety of experiences and situations in which the phenomenon manifests itself;
- empowering the victims (particularly the women) to react in sexual harassment situations by offering them information regarding the legal framework, ethical codes, jurisprudence and so forth by adding a dedicated chapter which would also contain a guide for sexual harassment victims;
- identifying similarities and differences of experiences in regard to age, gender, socio-cultural context;
- rising public awareness (and particularly that of the authorities) in regard to the sexual harassment issue and on the opportunities to solve or at least reduce the magnitude of the phenomenon trough public policies.

How?

Sexual Harassment – Lived Histories – is a collection of reflexive stories of sexual harassment experiences. We intend to edit a volume which will bring together *lived histories of sexual harassment* of women and men alike, of different age, professions, ethnic and social origins, both from Romania and from abroad. The diversity of the authors will provide in our opinion a better intercultural and intergenerational knowledge, understanding and communication based on the introspective remembrance of personal experiences. By disseminating this call abroad we intend to access various feminist networks where we hope to find persons who, by assuming the endeavor of putting their stories on paper would act as a model for other women and men who thus would find the strength and the motivation to take a stand against this type of phenomenon.

We intend to publish a bilingual edition of the volume, in order to facilitate sharing these experiences in different environments, to generate a more complex understanding of the phenomenon, and also to be able to identify good practices – reactions, solutions, policies.

Why?

The main scientific output of our editorial project, as well as its innovative potential reside firstly in the fact that we are initiating a debate on the subject and secondly that we are enhancing the visibility of this phenomenon which is (still) considered taboo in Romanian society (in spite of its repercussions in terms of victimization, emotional and psychical traumas, and/or economic consequences). Along with hetero-normativism, masculinity studies, pornography and violence against women, sexual harassment is one of the issues becoming more and more visible in later years, especially due to sustained efforts made by NGO's in the field. One of the few attempts to approach the issue in Romania was made in 2006 by The Center Partnership for Equality, during the "Workplace sexual harassment" project financed by the EU. The resulting study was realized by IMAS during the 9-16 of November 2006, and is representative for the urban populace in major and mid-sized cities, its results (still) being used by all debates, projects, policy positions and papers or even media articles discussing sexual harassment in Romania.

The results of this study could be summed up as it follows:

- in Romania, young women (under 30) living in urban areas and working in private enterprises (and particularly those working in services) present a high risk level;
- 4.7 % of the population knows someone who experienced sexual harassment in the past two years;
- in 90% of the cases the victims of sexual harassment are women;
- in 81% of the cases the victims are between 16 and 30 years old;
- in 55% of the cases the aggressor was a boss, and in 24% of the cases it was the business owner (see www.cpe.ro, Resurse, accessed in 23.08.2013)

Apart from the relativity of the numbers presented (due to the fact that most women have no correct understanding of what sexual harassment is, and also due to the dominant patriarchal culture which promotes tolerance towards aggressive and deviant masculine sexual behavior¹),

¹ For example, women in Bucharest perceive sexual harassment in terms of „power” only when they are defining it as forced sex (17%) or as forcing a person to do something against their will (9%), but they are viewing it as deviant behavior). For other women sexual harassment is synonymous with rape whilst for

perhaps the most alarming thing is the low rate of reporting this kind of infractions. Thus, the aforementioned study reports that:

- Regarding mild forms of sexual harassment (looks, touches, gestures, language with sexual connotation) – 12.9% of the adult population being victim of this kind of abuse, only 9% have issued formal complaints inside their institution or through their union, but none have gone to Court.
- Regarding soliciting sexual favors in exchange of promises – phenomenon reported by 1.9% of the adult population of the country, only 10% have issued formal complaints to their superiors, but none have pressed legal charges against their aggressors.
- Heavier forms of harassment, such as threats and forcing the victim were reported by 1.7% of the adult population, and only 11% have issued complaints towards their superiors or union, but none has decided to go to court.

The low percent of reported harassments represents, in our view, a very clear indicator of two different things: first, the poor knowledge of the legal framework regarding sexual harassment and possible interventions in such cases in Romania, and second the high degree of tolerance for this type of behavior. Therefore, is quite easy to understand how this state of affairs is generated, when in spite of the gravity of the problem, only one serious study was undertaken in the urban areas.

There must be mentioned other initiatives in the field – The “Bring into light street sexual harassment” project, initiated by the Center for Curricular Development and Gender Studies Filia, which had as main objective creating a better visibility of the phenomenon by disseminating the stories of the victims; the “Mărturii” (*Confessions*) – www.proiect-marturii.ro – providing an anonymous online platform for the victims (particularly women) to share their experiences regarding violence both on the streets or other public spaces and at home. These experiences are usually hidden, treated as a “shameful” secret of those who endure this kind of treatment (who therefore will have to fight alone their traumas) are invited to share, to collectively contribute to the healing process and, by doing that, to bring into the public sphere the dark realities of this phenomenon; “Impact of violence against women at the workplace. Let’s talk about it!” – a guide published in 2013, as part of an European Commission funded project.

At the same time, it is very important to notice the degree in which the Romanian authorities seem to be blind regarding sexual harassment. First, it is important to notice that both the laws and the public policies regarding sexual harassment are formulated and implemented by the national authorities and the regional institutions. Of the latter, the European Council and the EU define sexual harassment as a form of discrimination based on sex and also a violation of the employees’ right to benefit from a proper, dignifying environment at the workplace. The frequent connection between sexual harassment and the workplace is a consequence of the power relations present in such contexts, and it has a profoundly negative effect on the victims. In Romania, the institutions with responsibility on this matter are as follows: The National Council against

other it means only insistent innuendos (12%) or indecent proposals (3%). More so, some women are including in their definition of sexual harassment the sexual abuses perpetrated by their spouses or partners or by strangers in public spaces. Women therefore do not have a good knowledge of the law which, in Romania, offers a relatively clear definition of sexual harassment and includes regulations regarding the issue. Nevertheless, only half of the women interviewed are aware of these legal stipulations (see www.cpe.ro □, Resurse, “Hărțuirea sexuală la locul de muncă”, 2006, 5, accessed in 23.08.2013)

Discrimination (CNCD), the Territorial Workforce Inspectorates and the Courts of Justice. According to the data offered by the CNCD, during 2008-2012, there were recorded only 11 complaints of sexual harassment, of which in three cases the infraction was noted. During April 2005 and December 2006 the National Agency for Equal Opportunities received 3 complaints of sexual harassment. In neither were taken any actions due to the fact that there was not sufficient evidence to establish if the harassment took place (www.hartuiresexuala.ro, accessed in the 10th of September, 2013).

Repeated reforms and institutional re-arrangements which lead to the agency's demise are in itself a clear expression of the decision maker's interest for gender issues in Romania, although from a legal standpoint one could identify the formal existence of a framework intended to deal with the issue, mainly through the 202/2002 law on the equality between women and men, the Work Code or the Penal Code. Nevertheless, as shown above, the presence of the formal, legal framework does not imply its functionality in real terms. To provide a clearer perspective, we must look in a comparative manner – in the US are registered approx 30 times more complaints per one million persons than in Romania (according to EEOC, in 2011 in the US were registered approx 100.000 complaints - <http://www.catalyst.org>, accessed in the 10th of September, 2013). Nevertheless, this state of affairs must be correlated with other facts – e.g. in 1998, 70% of American companies were providing their employees with trainings on sexual harassment and the means to prevent and react to the phenomenon (<http://www.catalyst.org>, accessed in the 10th of September, 2013).

For authors

The thematic guide below plays only the role of clarifying the focal points of the editors and also of giving unity and coherence to the editorial project. Considering the sensibility of the theme, we consider necessary to offer as much free space for expression to the authors, first of all by eliminating the necessity of answering all of the questions in the guide, thus enabling the authors to freely structure the text. What we consider to be necessary is that the authors should clearly understand the proposed theme of the volume and, consequently to present their experiences as reflexive and authentically as possible. From this point of view, the proposed guide is not by all means exhaustive, the authors being called upon to offer new, critical perspectives or related themes through which they would propose a more comprehensive perspective on the issue. The authors should offer their own perception regarding the connection between the sexual harassment experience, the professional or family life and the wider social/community context. A reflexive approach is recommended, thus the authors would be able to discuss the impact of the experience on their later trajectory in life, on their social dynamics both in family and community, taking into account also the cultural specificity.

The framework we are proposing is structured on three dimensions which are to be correlated and analyzed through the lens of personal life experiences:

- ***Me in context***: personal presentation – social and family environment, professional background, ethnic or religious identity: eg, in regard to family life: sole child or having one or more brothers or sisters; the family pattern (patriarchal or matriarchal); own family/couple; experiencing couple life, celibate or other personal life options.
- ***The experience in itself*** – when and where did you suffer from sexual harassment? What was your reaction? When did you realize that you might

have been a victim of sexual harassment? Did you have any information regarding this phenomenon and about the ways of reacting and, if yes, how did you come in contact with it? Are you aware of any similar situations through which your relatives/friends have gone through with the same aggressor? What have you done in that situation, how did you get help? What were the effects on you – economical, psychological, and/or physical? Have you shared with someone else this experience (colleagues, family, friends, and superiors at work)? What were the reactions? In order to solve the problem, in your opinion, what institutions/persons, etc did you approach?

- ***Reflexive approach, projecting a desirable framework*** – do you think that being a woman/man is relevant in regard to the way in which you experienced the harassment and, if yes, in what way? Remembering the experience, would you change anything in your behavior? How would you like the other's reactions to be in this situation? What would you like to know in this situation and you did not? Who do you think should get involved in this sort of situation – the state, the community, the individual, etc? How do you think the entities enlisted before should get involved? What would you do in order to do away with this phenomenon?

Technical details regarding the texts:

- The texts should be written in Times New Roman characters, size 12, spaced at 1.5 and should be between 1500 and 5000 words;
- Deadline for sending the texts – the 1st of May 2014.
- For any other inquiries, contact the editors.

The editors:

Diana Elena Neaga – lecturer in political science, Nicolae Titulescu University, Bucharest, PhD in political science, NSPSPA, Bucharest. Areas of interest: gender studies, civil society and democratic consolidation, citizenship theory.

Contact: diana_elenaneaga@yahoo.com;

Valentin Quintus Nicolescu – lecturer in political science, Nicolae Titulescu University, Bucharest, PhD in political science, NSPSPA, Bucharest. Areas of interest: political theory, environmental history, gender studies.

Contact: valentin_nico@yahoo.com

Call for Book Chapters

Data de trimitere a textelor 1 Mai 2014

Hărțuirea sexuală – istorii trăite

Scopul acestui studiu fenomenologic este să descopere ce înseamnă experiența hărțuirii sexuale pentru femei, dar și pentru bărbați, în special din România, dar și din afara acesteia.

Vizibilizarea unor experiențelor trăite de hărțuire sexuală și reflexia asupra acestora în sensul de cauze, efecte, posibilități de reacție, nevoia de suport în cadrul familiei și al comunității, dar și la nivel instituțional în sens de propuneri de politici publice.

Definim hărțuirea sexuală ca fiind avansuri sexuale nedorite, cereri de favoruri sexuale sau alte comportamente fizice sau verbale de natură sexuală realizate în situații în care există raporturi de putere între victimă și agresor care o pun pe cea dintâi într-o poziție vulnerabilă la locul de muncă, acasă, pe stradă sau în orice alt spațiu. Așadar, **hărțuirea sexuală** presupune, din punctul nostru de vedere orice formă de comportament cu conotații sexuale, nedorit și care are impact negativ asupra persoanei. Acesta poate fi de natură a afecta dezvoltarea în carieră (satisfacție și performanță scăzută la locul de muncă, demotivare, absentism, pierderea nejustificată a unor oportunități de avansare, neîncredere în sine și în colegi etc.), de natură fizică (migrene, oboseală, epuizare, fluctuații ale greutății, palpitații etc) și psihologică (depresie, anxietate, furie, teamă, frustrare, jenă, rușine, confuzie, izolare, autoblamare etc.).

Obiective:

- creșterea gradului de vizibilitate publică a hărțuirii sexuale prin publicarea a cel puțin 15 istorii trăite;
- creșterea gradului de reflexivitate și a capacității de identificare a situațiilor de hărțuire sexuală prin evidențierea complexității și subtilității trăirilor și situațiilor în care aceasta se poate manifesta;
- capacitarea, în special a femeilor, de a reacționa în situații de hărțuire sexuală prin oferirea de informații cu privire la legislație, coduri de etică, jurisprudență prin redactarea unui capitol special în carte de dedicat acestor aspecte care să cuprindă inclusiv un ghid pentru victimele hărțuirii sexuale;
- identificarea similarităților și diferențelor în raport cu genul, vârsta, contextul socio-cultural;
- sensibilizarea publicului și în special a autorităților cu privire la problematica hărțuirii sexuale și la posibilitățile de implicare prin politici publice în reducerea acestui fenomen.

CUM?

Hărțuirea sexuală. Istorii trăite – colecție de prezentări reflexive a experienței hărțuirii sexuale, volum colectiv. Publicarea unui volum colectiv care va reuni *istorii trăite cu privirea la hărțuirea sexuală* redactate de femei și bărbați de vârste, profesii, etnii și medii diferite, în special

din România, dar și din afara acesteia. Prin diversitatea persoanelor ce vor fi invitate să se implice în proiect ne dorim să facilităm cunoașterea și comunicarea interculturală și intergenerațională bazată pe rememorearea introspectivă a experiențelor personale. De asemenea, prin trimiterea cererii de aplicații și în afara țării vizăm în special accesarea unor rețele de feministe în interiorul cărora să găsim persoane care, asumându-și acest demers, să constituie un model și pentru alte femei care vor fi astfel motivate să ia atitudine împotriva acestui fenomen.

Ne dorim ca volumul să poată fi publicat atât în română cât și în engleză tocmai pentru a facilita împărtășirea experiențelor în medii diferite, a genera astfel o înțelegere mai complexă a fenomenului, dar și pentru a putea identifica bune practici în termeni de reacții, soluții, politici.

DE CE?

Principalul aport științific al acestui proiect editorial și potențialul său inovator ține de aducerea în discuție și vizibilizarea unei experiențe trăite în majoritate de către femei, dar care rămâne tabu în România cu toate că face victime prin repercusiunile grave pe care le poate avea asupra acestora și care pot fi de natură emoțională, psihică și/sau economică. Hărțuirea sexuală este una dintre aceste teme, alături de problematica heteronormativității, ce a studiilor despre masculinitate, a muncilor sexuale și a pornografiei și nu în ultimă instanță tema violenței împotriva femeilor care însă au căpătat vizibilitate în ultimii ani mai ales în virtutea eforturilor făcute de organizațiile non-guvernamentale.

Dintre puținele încercări de aducere în discuție a problematicii hărțuirii sexuale amintim demersul Centrului Parteneriat pentru Egalitate realizat în anul 2006 în cadrul proiectului finanțat de Uniunea Europeană « Hărțuirea la locul de muncă ». Studiul a fost realizat de către IMAS în perioada 9-16 noiembrie 2006, pe un eșantion reprezentativ pentru populația din zona urbană, respectiv orașe mari și mijlocii, iar rezultatele acestuia sunt cele pe care se bazează cele mai multe relatări, luări de poziție, proiecte, dezbateri etc. pe tema hărțuirii sexuale de la noi. Ce spun pe scurt rezultatele acestui studiu :

- în România, populația de femei tinere (sub 30 de ani) din mediul urban, care lucrează în firme și, în special, în acele firme care operează în servicii prezintă un nivel crescut de risc;
- 4.7% din populație cunoaște pe cineva care, în ultimii doi ani, a fost victimă a hărțuirii sexuale.
- în 90% dintre cazuri victimele hărțuirii sexuale sunt femei ;
- în 81% dintre cazuri victimele au între 16 și 30 de ani ;
- în 55% dintre cazuri agresorul a fost un „șef” sau un „director” și în 24% un patron (vezi www.cpe.ro, Resurse, accesat în 23.08.2013).

Dincolo de faptul că aceste cifre sunt oricum relative în virtutea faptului că cele mai multe dintre femei nu înțeleg corect ce înseamnă hărțuirea sexuală și din cauza dominației unei culturi patriarhale care aduce cu sine un grad ridicat de toleranță cu privire la comportamentele sexuale deviante și chiar agresive ale bărbaților², poate cel mai alarmant lucru ține de foarte slaba raportare a infracțiunilor de hărțuire sexuală. Astfel, studiul arată că:

² Femeile din București percep hărțuirea sexuală în termeni de „putere” atunci când o definesc ca fiind forțarea unei persoane pentru a avea relații sexuale (17%) sau forțarea unei persoane pentru a face ceva împotriva voinței ei (9%), însă o consideră mai degrabă comportament deviant. Pentru unele femei hărțuirea sexuală este sinonimă cu violul (2%), pentru altele ea înseamnă doar avansuri insistente (12%) sau propuneri indecente (3%). Mai mult, unele femei includ în definiția lor dată hărțuirii sexuale, abuzurile sexuale exercitate de partener ori de către străini în spații publice. Femeile nu cunosc legea. În România, Legea egalității de șanse definește hărțuirea sexuală și include prevederi referitoare la acest aspect. Doar jumătate din femeile intervievate cunosc existența unor astfel de prevederi (vezi www.cpe.ro, Resurse, “Hărțuirea sexuală la locul de muncă”, 2006, 5, accesat în 23.08.2013).

- în ceea ce privește formele ușoare de hărțuire sexuală (priviri, atingeri, gesturi, limbaj cu conotație sexuală – 12,9% din populația adultă a țării fiind victimele acestui tip de infracțiune) numai 9% au depus plângeri către în interiorul instituției sau către sindicat, neînregistrându-se nici o acțiune în instanță;
- în ceea ce privește solicitarea de relații sexuale prin promisiuni – fenomen raportat de 1,9% din populația adultă a țării, numai 10% au depus plângere în interiorul instituției către superiori și nici o victimă nu a acționat agresorul în judecată;
- formele grave de hărțuire, precum amenințările și forțarea victimei au fost raportate de 1.7 % din populația adultă, iar în ceea ce privește raportarea 11% au făcut plângeri către superiori sau sindicat, dar nici o persoană nu s-a adresat instanței.

Slaba raportare a hărțurii sexuale este din punctul nostru de vedere un indicator clar pe de o parte cu privire la necunoșterea legislației și a modalităților de intervenție în asemenea situații, iar pe de altă parte cu privire la gradul ridicat de toleranță în ceea ce privește astfel de infracțiuni. Este simplu de înțeles cum este generată această stare de fapt în condițiile în care în această problematică a fost făcut un singur studiu reprezentativ pentru aria urbană. Merită de asemenea amintite și alte inițiative de aducere a fenomenului la lumină astfel: proiectul implementat de Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen Filia «Scoatem hărțuirea stradală la lumină» care are ca scop vizibilizarea fenomenului prin publicarea unor mărturii ale persoanelor astfel agresate; proiectul Mărturii – www.proiect-marturii.ro – care are ca principala scop crearea unui site în care experiențele de violență suferită în special de femei, atât pe străzi și în alte spații publice cât și în casele lor, în majoritatea cazurilor ascunse, ne-împărtașite, tratate ca un secret “rușinos” cu care cele (sau cei) care supraviețuiesc trebuie să se lupte singure (singuri) să fie vizibilizate și prin împărtașire să contribuie la vindecarea traumelor; ghidul «Impactul violenței asupra femeilor la locul de muncă. Să vorbim despre ea!» publicat în 2013 cu susținerea Comisiei Europene ca rezultat al proiectului cu același nume.

În același timp, foarte important de subliniat este și felul în care autoritățile din România sunt efectiv oarbe în ceea ce privește hărțuirea sexuală. În primul rând este important de știut faptul că legile și politicile cu privire la hărțuirea sexuală sunt dezvoltate de guvernele naționale și instituțiile regionale, dintre care responsabilități în această direcție au Consiliul European și Uniunea Europeană, care definesc hărțuirea sexuală ca fiind o formă de discriminare pe bază de sex și de violare a dreptului angajaților de a beneficia de un mediu demn la locul de muncă. Conectarea frecventă a hărțurii sexuale cu locul de muncă ține de relațiile clare de putere identificabile în astfel de contexte și de efectele grave asupra victimelor. Pornind de la această modalitate de definire și de trasare a responsabilităților în România, principalele instituții abilitate a se ocupa de cazurile de hărțuire sunt: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, Inspectoratele Teritoriale de Muncă și instanțele judecătorești. Conform datelor obținute de la CNCD, în perioada 2008 – 2012 instituția a înregistrat numai 11 plângeri de hărțuire sexuală, dintre care în trei situații a fost constatată infracțiunea, cifre extrem de mici pentru amploarea fenomenului. Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse a avut de asemenea până la desființare, atribuții în ceea ce privește soluționarea plângerilor de hărțuire sexuală. În perioada aprilie 2005-decembrie 2006, Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse a primit 3 plângeri de hărțuire sexuală. În nici unul dintre cazuri nu au fost aplicate sancțiuni, deoarece nu au fost suficiente probe pentru a se stabili dacă s-a produs hărțuirea sexuală (www.hartuiresexuala.ro, accesat în 10 septembrie, 2013). Reorganizarea repetată sfârșită cu desființarea ANES demonstrează “sensibilitatea” guvernelor pentru promovarea de gen. În ceea ce privește legislația amintim în principal legea 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, Codul Muncii și Codul Penal. Pentru a avea în mare un cadru comparativ, având în vedere lipsa datelor în acest sens, putem spune că în Statele Unite se înregistrează de aproximativ 30 de ori mai multe plângeri la un milion de locuitori decât în la noi în țară (conform datelor EEOC în SUA în 2011 au fost înregistrate aproximativ 100 000 de plângeri, <http://www.catalyst.org>, accesat în 10 septembrie,

2013). Trebuie adăugat aici și faptul că 1998 70% din companiile americane ofereau angajaților traininguri cu privire la hărțuirea sexuală și mijloace de sesizare și prevenire a acesteia (<http://www.catalyst.org>, accesat în 10 septembrie, 2013).

Indicații practice privind redactarea textelor/istoriilor de viață

Ghidul tematic de mai jos este non-directiv, având rolul de a explicita punctele de interes ale coordonatorilor volumului și de a imprima unitate și coerență proiectului editorial. Având în vedere sensibilitatea temei, considerăm necesar să oferim un spațiu cât mai larg de expresie autorilor/oarelor, în primul rând prin eliminarea obligativității de a răspunde în mod punctual la fiecare dintre întrebări, astfel având o libertate mult mai mare în ceea ce privește ordonarea temelor și cursivitatea textului. Ceea ce considerăm a fi necesar este înțelegerea clară de către autori/oare a tematicii propuse și, în consecință, redarea cât mai autentică și autoreflexivă a propriilor experiențe. Din această perspectivă ghidul pe care îl propunem nu este exhaustiv, autorii/ele fiind încurajați/te să vină cu abordări critice sau cu teme noi, complementare, prin care astfel să ofere cititorilor o perspectivă comprehensivă asupra problematicii propuse în cadrul volumului.

Ne dorim ca autorii să ofere percepția lor personală în ceea ce privește conectarea experienței hărțuirii sexuale și viața profesională, cea de familie ori social-comunitare. De asemenea, ne dorim ca autorii/oarele să își asume o abordare reflexivă, prin care să încerce să pună în discuție impactul pe care experiența hărțuirii l-a avut asupra propriei traiectorii ulterioare de viață, a dinamicii relațiilor și performării rolurilor de gen atât în familie, cât și în mediul social, ținând cont și de specificul cultural.

Structura-cadru, care invită la reflecție și povestire, se configurează pe **trei dimensiuni** care se cer a fi corelate și analizate prin prisma experienței de viață proprii:

- ***Eu în context*** – prezentare personală din prisma mediului social și de familie, categorie socio-profesională, grup etnic sau religios, în raport cu familia de origine: copil unic/frați/surori; modelul maternal/paternal, propria familie/propriul cuplu, experiența vieții în cuplu, celibatul sau alte opțiuni privind viața personală;
- ***Experiența propriu-zisă***: Când și în ce context ați suferit în urma hărțuirii sexuale? Cum ați reacționat? Când v-ați pus pentru prima dată problema că s-ar putea să fiți hărțuit/ă? Ce v-a determinat să vă gândiți la asta? Aveați informații despre acest fenomen și despre ce ați putea face în astfel de situații, iar dacă da cum ați ajuns la acestea? Cunoașteți și alte situații similare care prin care au trecut persoane apropiate? Cunoașteți și alte persoane care au fost victima aceluiași agresor? Ce ați făcut pentru a ieși din această situație? Care au fost efectele asupra Dvs.: economice, fizice, psihice? Ați împărtășit cu cineva această experiență: colegi, familie, prieteni, superiori? Care au fost reacțiile? La cine ați apelat pentru a rezolva problema – persoane, instituții șamd.?
- ***Abordare reflexivă, proiectarea cadrului dezirabil*** – Credeți că faptul că sunteți femeie/bărbat are relevanță în raport cu felul în care ați trăit experiența hărțuirii sexuale și dacă da în ce fel? Rememorând această experiență ați schimba ceva în comportamentul Dvs? Cum v-ați fi dorit să reacționeze cei din jurul Dvs. într-o asemenea situație? La cine v-ați fi dorit să puteți apela? Ce v-ați fi dorit să știți în momentul respectiv și nu ați știut? Cine credeți că trebuie să se implice mai mult în rezolvarea acestei probleme: statul, familia, școala, comunitatea, individul etc? Cum ar trebui să se implice entitățile enumerate mai sus? Dvs ce ați fi dispus/ă să faceți pentru a combate fenomenul?

Detalii tehnice privind redactarea textelor:

- textele vor fi redactate în format Times New Roman, corp 12, spațiu 1,5, *de preferință* între 3 - 10 pagini;
- termen limită de predare a textelor de către autori: **1mai 2014**
- pentru orice alte întrebări sau informații, vă rugăm să contactați editorii volumului.

Coordonatorii proiectului editorial:

Diana Elena Neaga – lector univ. dr. Universitatea Nicolae Titulescu, București, doctor în științe politice, SNSPA București; domenii de interes: studii de gen, societate civilă și consolidare democratică, teorii ale cetățeniei.

Contact: diana_elena_neaga@yahoo.com;

Valentin Quintus Nicolescu – lector univ. dr. Universitatea Nicolae Titulescu, București, doctor în științe politice, SNSPA București; domenii de interes: teorie politică, istoria mediului, studii de gen.

Contact: valentin_nico@yahoo.com